

Tipuri de interacțiuni cu studenții pentru o comunicare eficientă

Interacțiunea student – student

Interacțiunea student – student este considerată ca fiind esențială în desfășurarea activităților în mediul online, deoarece prin creșterea nivelului de implicare oferă astfel oportunități de a învăța unii de la alții, de a schimba păreri, experiențe și idei. Prin interacțiune studenții creează comunități care favorizează învățarea, crește și păstrează motivația acestora.

Pentru inițierea și sprijinirea interacțiunii între cursanți, se pot pune în aplicare mai multe strategii, dintre care amintim:

- **Postarea de anunțuri și mesaje pentru a stabili așteptările.** Postarea acestora în avans dau tonul cursului, stimulează discuțiile, încurajează prezența socială și participarea continuă, și furnizează toate resursele necesare pentru desfășurarea adecvată a cursului (Ryle & Cumming, 2007).
- **Încorporarea învățării reflexive în cadrul platformelor utilizate.** Învățarea reflexivă încurajează interacțiunea studenților, obligă la utilizarea unor stiluri de învățare diverse și la creșterea nivelului de competență tehnologică (Park, 2015).
- **Utilizarea activităților interactive și colaborative care sporesc sentimentele de apartenență la o comunitate.** Prin utilizarea facilităților din cadrul platformelor utilizate, studenții ar putea partaja fotografiile și experiențe personale pentru a permite colegilor să comenteze și să descopere lucrurile pe care le au în comun. Astfel de activități duc la stabilirea unei comunități online care de obicei, crește nivelul de satisfacție al cursanților (Brown, 2021; Kurucay & Inan, 2017). Cadrele didactice trebuie să utilizeze în timpul cursurilor activități colaborative pentru a se stabili o cultură a grupului de cursanți care să se bazeze pe studiu în echipă și interactivitate, să dezvolte relații mai apropiate pentru a fi luate ca și exemplu, să fie activi și încurajatori, etc..
- **Utilizarea unor platforme care să permită discuții și care să faciliteze interacțiunea.** Se recomandă ca acestea să fie platforme utilizate des de către cursanți, pentru că ei sunt mai predispuși să se angajeze în discuții, datorită familiarității și a timpului petrecut în mod constant pe acestea (Denker et al., 2018).

Interacțiunea student – conținut

Interacțiunea student - conținut se referă la organizarea materialelor utilizate la cursuri și a activităților planificate, elemente care sunt esențiale în comunicarea cu studenții și care au un

aport important la rezultatele acestora. Mai precis, punctul central al acestui tip de interacțiune îl reprezintă timpul în care studenții sunt implicați în analiza conținutului, indiferent de tipul acestuia (manual, video, audio sau jocuri interactive) (Braun, 2021).

Studenții trebuie să utilizeze conținutul astfel încât materialele puse la dispoziție să devină utile și în afara cursurilor. Din această cauză, *cele mai eficiente cursuri online sunt cele în care comunicarea persistă și în care sunt integrate învățarea colaborativă și rezolvarea subiectelor la comun* (Kelly & Westerman, 2016).

Pe de altă parte, interacțiunea student – conținut poate presupune și *implicarea studenților în conținutul cursurilor*, și aici putem menționa lucru cu scenarii realiste (utilizarea datelor reale, etc.) și *discuții structurate* (Braun, 2021). Scenariile realiste au rolul de a implica studenții, creând un sentiment al realității clasei, astfel încât conceptele care ar trebui însușite să se simtă ca parte a lumii lor și nu ca niște obligații sau constrângeri ale mediului de învățare.

Interacțiunea student – cadru didactic

Interacțiunea student – cadru didactic are ca punct central comunicarea dintre aceștia, fiind un factor important al succesului și al rezultatelor obținute de către studenți. Prin exemplul pozitiv și prezența acestora, cadrele didactice încurajează simțul de apartenență la o comunitate și comunicarea. Buna comunicare dintre părțile implicate rezultă și din multiplele canale de comunicare utilizate, sprijinul oferit și feedback-ul în timp util.

O modalitate de a comunica mai eficient și care este preferată de către studenți este cea personalizată, acolo unde este plauzibilă, iar aceasta ar trebui să continue pe toată perioada colaborării pentru a crește prezența socială. Comunicarea personalizată se referă la adresarea mesajelor direct cu numele studentului, lucru care afectează motivația studenților de a participa activ la activități și crește satisfacția față de curs și față de cadrul didactic, și pe deasupra s-a observat că aceasta reduce, în mod indirect, anxietatea prin percepție imediată, deoarece ei simt apropiere din punct de vedere psihologic și afectiv.

Kelly și Westerman (Kelly & Westerman, 2016) au identificat o serie de mijloace de comunicare care creează percepția studenților asupra apropierii din partea cadrelor didactice. Mijloacele identificate se referă la:

- *stabilirea unui conținut relevant al cursului;*

- *încurajarea studenților de a pune întrebări;*
- *trimiterea mesajelor/răspunsurilor prompte la mesajele/întrebările asincrone primite de la studenți;*
- *folosirea unui limbaj informal și atitudinea prietenoasă și/sau pozitivă care trebuie adoptată când se răspunde întrebărilor primite.*

În încheiere, ca justificare a abordării diferitelor tipuri de interacțiuni, menționăm că doar printr-o combinație a acestora cu conceptele de comunicare și învățare online se poate obține o comunicare eficientă. Eficiența reprezentând de fapt măsura în care cadrele didactice pot să transmită informația și să își atingă scopul prin apropierea acestora de studenți.

1. Braun, E. (2021). Performance-based assessment of students' communication skills. *International Journal of Chinese Education*, 10(1). <https://doi.org/10.1177/22125868211006202>
2. Brown, W. S. (2021). Successful Strategies to Engage Students in a COVID-19 Environment. *Frontiers in Communication*, 6. <https://doi.org/10.3389/fcomm.2021.641865>
3. Denker, K. J., Manning, J., Heuett, K. B., & Summers, M. E. (2018). Twitter in the classroom: Modeling online communication attitudes and student motivations to connect. *Computers in Human Behavior*, 79, 1–8. <https://doi.org/10.1016/j.chb.2017.09.037>
4. Kelly, S. E., & Westerman, D. K. (2016). 18. New Technologies and Distributed Learning Systems. In *Communication and Learning* (pp. 455–480). De Gruyter. <https://doi.org/10.1515/9781501502446-019>
5. Kurucay, M., & Inan, F. A. (2017). Examining the effects of learner-learner interactions on satisfaction and learning in an online undergraduate course. *Computers and Education*, 115, 20–37. <https://doi.org/10.1016/j.compedu.2017.06.010>
6. Park, J. Y. (2015). Student interactivity and teacher participation: an application of legitimate peripheral participation in higher education online learning environments. *Technology, Pedagogy and Education*, 24(3), 389–406. <https://doi.org/10.1080/1475939X.2014.935743>
7. Ryle, A., & Cumming, K. (2007). Reflections on Engagement in Online Learning Communities. In *International Journal of Pedagogies and Learning* (Vol. 3, Issue 3).